

frem til, at vi i den næste samling kan få et lovforslag til behandling her i Folketinget.

I den sammenhæng er det heller ikke ligegyldigt, om det er gennemskueligt, hvem der ejer hvem. Det gælder både i den finansielle sektor og i erhvervslivet generelt. Det er min opfattelse, at vi må overveje at kræve bedre information om ejerforhold i årsregnskaberne, fordi viden om ejerskab også giver viden om alliancer og interesser, der sjældent er til forbrugernes fordel.

Lovforslag nr. L 219 om ledelsesansvar og spekulationsforbud i den finansielle sektor er også væsentligt for forbrugerne at få vedtaget. De fleste er jo kunder i den finansielle sektor, og det er vigtigt, at man kan betro sine midler og tegne sine forsikringer uden at risikere, at den virksomhed, man er kunde hos, f.eks. plejer særinteresser for direktøren.

Markedsføringsloven og loven om mærkning og skiltning skal fortsat sikre forbrugerne gennemskuelige priser, god forbrugeroplysning og hindre, at handlende bruger unfair konkurrencemetoder. Desværre afskaffede Schlüterregeringen den direkte kontrol med efterlevelsen af reglerne, og derfor er det i dag op til forbrugere og konkurrenter at kontrollere, at det sker.

Forbrugerombudsmandens arbejde koncentrerer sig om virksomhedernes efterlevelse af markedsføringsreglerne, men indgrebsbeføjelserne er langsommelige, fordi domstolene skal blandes ind i det, også selv om der er tale om tydelige og indiskutable overtrædelser, ligesom en del af reglerne er mere egnede til opsøgende tilsyn, sådan som vi kender det fra f.eks. levnedsmiddelområdet og arbejdsmiljøet.

Socialdemokratiet overvejer derfor at foreslå, at Forbrugerombudsmanden forsynes med en ny forbrugerservicetjeneste, der opsøgende kan være med til at tage stikprøver på, om reglerne respekteres, en opgave, der måske kan løses af personer, der af den ene eller den anden grund ikke kan klare en hel dags arbejde hver dag, men som fint kan løse opgaven med at tage stikprøver af butikernes overholdelse af reglerne, ud fra den betragtning, at når markedskræfterne råder, så skal konkurrencen virke, ellers er forbrugerne alligevel uden indflydelse på udbudet og priserne for høje.

Hvad der konkurreres på, har ændret sig over tiden sammen med velfærdssamfundets udvikling. Hos forbrugerne er der en stigende bevidsthed om varernes kvalitet i bred forstand set i sammenhæng med prisen. Forbrugerne er

generelt oplyste om produktionsforhold både i Danmark og i udlandet og om menneskerettigheder, ligesom forbrugerne generelt er oplyst om bæredygtighed, miljøbeskyttelse, ressourceforbrug, den globale forurening og drivhuseffekt.

Derfor tager danske forbrugere ikke alene stilling til varens kvalitet og pris, som den står dér på hylden. Forbrugerne tager i stigende omfang varens tilblivelse og bortskaffelse i betragtning.

Derfor skal en moderne forbrugerpolitik imødekomme den bevidste forbrugers behov for at kunne foretage et valg på et relevant og reelt grundlag, og regeringen skal have ros for at have taget initiativ til en samlet strategi for at modernisere og styrke forbrugerpolitikken. Den bevidste forbruger har krav på at kunne få oplyst, i hvilket land en vare er produceret, så den enkelte kan tage stilling til menneskerettigheder, arbejdsmiljø, miljøpolitik, atompolitik, eller hvad den enkelte i øvrigt er optaget af at fremme eller bekæmpe. Det drejer sig om alle former for varer, ikke kun fødevarer.

I den sammenhæng må det europæiske indre markeds betydning ikke overses. Direktiver, som jo typisk er begrundet i ønsket om at fjerne tekniske handelshindringer, skal levne plads til en god forbrugeroplysning. Siden den danske befolkning i 1986 ved en folkeafstemning bestemte, at Danmark skulle være en del af det indre marked, har Socialdemokratiet arbejdet for at styrke reguleringen af det indre marked til fordel for forbrugerne. Ønsket er også et vigtigt forhandlingstema, som den danske regering har sat på dagsordenen om en ny traktat for det europæiske samarbejde.

Socialdemokratiet ønsker, at Danmark som foregangsland skal stå i spidsen for en moderne forbrugerpolitik på både europæisk og internationalt plan baseret på åbenhed og oplysning. En aktiv forbrugerpolitik skal således også være central for Danmark i de løbende forhandlinger inden for WTO-traktaten.

På den baggrund er det nødvendigt, at de eksisterende offentlige og private myndigheder, institutioner og organisationer fornyr indsatsen og samler kræfter og viden til fordel for en serviceorienteret formidling til forbrugerne, så forbrugerne kun behøver at henvende sig ét sted for at få oplysning om mærkning, regler og retligheder. Socialdemokratiet kan derfor støtte regeringens idé om en centerdannelse.